

DAR DUCHA SVATÉHO

BURT ASBILL

(Svratka, říjen 2008)

Mnozí z vás vidí něco, co dosud nikdy neviděli. Mnozí z vás činí rozhodnutí a vstupujete na místa vydání se a slibů. To, co činíte, se ďáblu nelíbí. Chvála Pánu! My se mu nechceme líbit. Nechceme, aby si myslel, že z naší strany se nemá čeho obávat. Chceme, aby se ďábel strachoval. Prozradím vám tajemství. Ďáblu můžete zahltit obvody. Můžete zatížit jeho obvody, přetížit je, a můžete způsobit, aby mu vypadly pojistky. Ale my mu nechceme jenom vyhodit pojistky, chceme, aby mu spadla celá síť. Chceme přerušit jeho komunikační cesty. Haleluja! Chceme být nástrojem, který bude provádět sabotáž v síti nepřítel. Chvála Pánu. Tak se připravujeme k boji. Teď neslyším žádné amen? ☺ Připravujeme se k boji, připravujeme se na vstup do války. Věřte mi, bratří, až vyjdete ze dveří, začne válka. Haleluja!

Pokusím se dokončit, co jsem začal včera. Fáze číslo jedna bylo zažehnutí, fáze dvě byl vzlet, odlepení se od země, a fáze tři je průlom. Jinými slovy vzkříšení. Haleluja! Mluvili jsme o základních principech Božího jednání z duchovního pohledu. Mám naději, že z tohoto místa odejdete s jiným porozuměním prostředí, ve kterém žijete, a na základě toho se budete chovat jinak. Mnozí z vás řekli: „Nechci odejít z tohoto místa beze změny.“ Říkám k tomu amen. Ale změna závisí na vás, na tom, co uděláte s tím, co máte. Pokud s tím, co jste dostali, nic neuděláte, pak ať pro vás Bůh učinil na tomto místě jakoukoli změnu, nevydrží. Nebudete dostatečně silní, abyste obstáli v problémech, souženích, zkouškách a trápeních, do kterých se v běžném životě dostanete. Bible říká, že proto, abychom mohli být silní, musíme se procvičovat. Je to přirozený a také duchovní princip. To znamená, že některé věci, které jste na této konferenci slyšeli, budete muset procvičovat. Získali jste řadu praktických informací, které vám dají porozumění a poznání, jak zvítězit nad ďáblem.

Můžu s jistotou říct, že toto je jedna z nejlepších, nebo vůbec nejlepší konference, na které jsem v posledních letech byl. Od počátku, a doufám, že až do konce. Byl jsem na některých velice dobrých konferencích, kde Boží Duch jednal velice zvláštním způsobem. Byl jsem na konferencích, kde jsme dostávali hutný Boží pokrm. Bůh nás postupně

uváděl do svých ustanovení, a to nám umožnilo nahlédnout hlouběji do Božího srdce. Odcházeli jsme s poznáním a jistotou, že Bůh má situace skutečně pod kontrolou. Byl jsem na konferencích, kde Boží Duch jednal ve vysvobození a uzdravení. Naučení za naučením, ustanovení za ustanovením.¹ Lidé odcházeli a nechávali za sebou nemoci, duchovní i tělesné, které je do té doby sužovaly. Z této konference mám dojem, jako by nás Bůh pozval do svého velitelského stanu na válečnou poradu. Dává nám informace: Co to je, jak to je, do čeho jsme zapojeni a jak to funguje. Co to pro nás znamená a jak to využít. Jedna z hlavních myšlenek je, že pokud chceme být vítězní, je třeba, abychom porozuměli vyvýšenosti Boha ve svých životech. Vyvýšenosti Boha, která zastihuje mysl, emoce, touhy, tak aby dílo Boží, které je Bůh sám, mělo hlavní místo. Haleluja! Mluvili jsme o krocích spasení, co pro nás znamenají a jak fungují. Mluvili jsme o křtu ve vodě stejně jako v Duchu Božím. Dnes večer chci mluvit o důležitosti Božího Ducha.

Duch svatý zlepšuje naši schopnost komunikace s Bohem, to je jeden z Jeho hlavních úkolů. Když nás Bůh pokřtí do Ducha svatého, můžeme se dostat až na tři čárky, protože komunikační linka se otevírá. Haleluja! Myslím si, že křest Duchem svatým je pravděpodobně nejvíce nepochopeným darem, který církev má. Ne proto, že by lidé na počátku neměli poznání, ale proto, že lidé poznání vzali, převrátili a použili ho k jiným věcem. Ale podle Boží ekonomiky je Duch svatý nástroj, prostředník nebo databanka informací, která nám dá možnost činit cokoli a kdekoliv. Když na počátku církve ve Skutcích sestoupil Duch Boží, nastala revoluční změna, v podstatě to byl začátek křesťanství. Upřímně, před tím, než sestoupil Duch Boží, sice byli křesťané, ale až seslání Ducha zajistilo trvání a rozšíření církve. Učedníkům bylo řečeno, aby v určitý čas šli na určité místo. Měli čekat, že se v jejich přítomnosti zjeví Bůh.

Myslím, že dnes je křest Duchem svatým vnímán jako průjezd kolem okénka McDonald's. Nepoužívám tuto analogii lehkovážně, protože McDonald's považuji za vůbec nejhorší z existujících řetězců restaurací. Ve skutečnosti totiž neprodávají jídlo, ale něco, co vypadá jako jídlo. Mnohé církve by klidně mohly na svoji budovu dát nápis McDonald's, protože z Ducha svatého udělali něco, co není. Říkají vám, že Ho máte používat na věci, k nimž není určen. Mají různé druhy Duchů Božích. Mají varianty a možnosti Ducha svatého, jako je na světě barev. Mají Ducha svatého, který se směje a dělá různé bláznivé věci. Mají Ducha svatého, který vám dá prosperitu. Mají Ducha svatého, který vás

¹ Izaiáš 28:10 – „Poněvadž naučení za naučením, naučení za naučením, správa za správou, správa za správou jich docházela; trošku odtud, trošku odonud.“

uvede do slávy. Mají Ducha svatého na všechno možné. Přesně jako menu v McDonald's. Tady si objednáte, dojedete si k okénku a tam vám to dají v hnědém papírovém pytlíku. Ale to není Duch svatý, kterého přijali o letnicích.

První věc, kterou Duch svatý o letnicích udělal – zažehl oheň. Jan Křtitel řekl: „*Jáť zajisté křtím vás vodou, ale jdet' silnější nežli já, kteréhožto nejsem hoden rozvázati řeménka u obuvi jeho. Tent' vás křtíti bude Duchem svatým a ohněm.*“ (Luk 3:16) Takže oheň, ať už metaforicky, nebo ve skutečnosti, přichází společně s Duchem svatým. Podívejte se se mnou do 14. kapitoly Jana. Začnu třináctým veršem, protože pokud nemáte Ducha svatého, můžete o něj prosit. „*A jestliže byste co prosili ve jménu mém, toť učiním, aby oslaven byl Otec v Synu. Budete-li zač (za cokoliv) prositi ve jménu mém, jáť učiním.*“ Asi bychom mohli chodit kolem a říkat: „Ve jménu Ježíše... Ve jménu Ježíše chci tohle, ve jménu Ježíše chci tamto. Ve jménu Ježíše bud' uzdraven a ve jménu Ježíše se staň...“ Ale to je vytržené z kontextu.

Další verš vysvětluje, jak a za co máme prosit. „*Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte.*“ Čtete verše vždy v kontextu. Nevěřím, že Ježíš měl problém udržet si tok myšlenek. Když Ježíš mluvil, byla v tom kontinuita, smysl a porozumění, nit, která se táhla od počátku až do konce Jeho řeči. V mnoha církvích mají verš patnáct pravděpodobně vyškrtnutý nebo vystřižený. Nebo je k němu něco přidaného. Říká: „*Budete-li zač prositi ve jménu mém, jáť učiním. Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte.*“ Přijdu k tobě a řeknu: „Bratře Jirko, mám milion dolarů v bance. Za cokoliv mě požádáš, to učiním. Bratře Jirko, co po mně chceš? Jestli mě miluješ, zachovej moje přikázání.“ Co tím říká? Co je klíčem žádání a přijetí? Jaká je kvalifikace? Proč bychom si měli myslet, že tento verš je oddělený od dalšího verše? Proč bychom si měli myslet, že žádání a prošení je oddělené od myšlenky: milujete-li mne, zachovávejte má přikázání? A abychom to ještě trochu zkomplikovali, Ježíš říká: „*A jáť prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky.*“ Musíte pochopit, co Bůh říká, když říká: za cokoli mě budeš žádat ve jménu mém. Kdyby ten verš nechal sám o sobě, měli byste legitimní právo přijít k Bohu a žádat o cokoliv. Nezávisle na tom, co by to bylo, byli byste v legitimním postavení žádat cokoliv. Ale je tady podmínka, že Ho musím milovat a také musím od Něho mít někoho, kdo mi pomůže prosit. To je kontext onoho „za cokoliv“, to mi Otec dá. Amen. Chvála Pánu.

„*Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijíti.*“ Množství pravdy, které přijmete, závisí na tom, kolik světa nemáte. Podívejme se do Kazatele, kapitola 3:10-11: „*Viděl jsem zaměstknání, kteréž dal Bůh synům lidským,*

aby se jím trápili.“ (V angličtině: Viděl jsem to trápení, nebo bolest, kterou dal Bůh synům lidským, aby v něm byli procvičeni.) *„Sám všechno činí ušlechtilé časem svým, nýbrž i žádost světa dal v srdce jejich, aby nestíhal člověk díla toho, kteréž dělá Bůh, ani počátku ani konce.*“ Pokud bych to parafrázoval do svého jazyka, znamená to, že Bůh vložil do srdce člověka něco jako dveře, které jsou zavřené a nazývají se svět. Dokud jsou dveře na místě, člověk nemá schopnost poznat Boha od počátku až do konce. Je tam psáno, že Bůh to tak učinil. Pokud to tak učinil, tak to také může změnit. Ale učinil to s určitým záměrem. Bůh nechce dát své tajemství jen tak někomu. Říká: „Neházejte perly sviním.“² Nemluví o prasatech a přirozených perlách, ale o hodnotách. Jsou to tajemství skrytá v Bohu před lidskou tělesností, která si jich nebude vážit. Jakou hodnotu má perla pro svini? Už jste někdy viděli, aby prase nosilo perlový náhrdelník? Nebo perlový náramek na prasečí noze? A co třeba takový perlový kroužek do prasečího rypáku nebo perlovou náušnici pro prase? Bůh nedá věci, kterých si cení, jen tak někomu.

V Bibli máme situaci, která o tom mluví. Vzpomínáte, když se lidé vzbouřili proti Bohu a sjednotili se v úmyslu postavit věž, která dosáhne až do nebes? Bůh řekl: „Pojďme, sestoupíme dolů a zmateme jejich jazyky.“ (Gen 11:7) Proč? Aby se jim dílo nepodařilo, aby je nedostavěli. Nešlo jen o budování přirozené věže, ale také o určité místo porozumění duchovním věcem a dokonalost, které chtěli dosáhnout. Pojďme se však podívat ještě dál do historie. Na samý počátek, kde člověk chodil a mluvil s Bohem v zahradě. Všechno bylo v pořádku do doby, než někdo učinil něco, co neměl. Když to udělali, přestoupili proti Bohu, a za to přestoupení byli vyhnáni ze zahrady. Když je Bůh ze zahrady vyháněl, řekl: „Vyvedme je ze zahrady,...“ aby co? „...aby nejedli ze stromu života a nežili v tomto stavu navěky.“ To znamená, že na počátku bylo skutečně něco k dispozici, ale způsob, jakým toho člověk chtěl dosáhnout, byl nezákonný, a tak Bůh musel učinit opatření. Nejenže je vyhnal ze zahrady, ale do vstupu do zahrady postavil dva cherubíny s ohnivými meči. (Gen 3:22-24)

Kazatel v podstatě opakuje Genesis. V epištole Římanům v osmé kapitole o tom čteme znovu. Všichni znáte verš, kde je psáno, že stvoření bylo nedobrovolně poddáno marnosti.³ Slyšeli jste to? Nedobrovolně. Ale bylo poddané pro Toho – kdo je Ten? Bůh. Bůh poddal lidstvo. Bůh to

² Matouš 7:6 – „Nedávejte svatého psům, aniž mecte perel svých před svině, ať by snad nepotlačily jich nohama svýma, a psi obrátíce se, aby neroztrhali vás.“

³ Římanům 8:20-21 – „Marnosti zajisté poddáno jest stvoření, nechtě, ale pro toho, kterýž je poddal, v naději, že i ono vysvobozeno bude od služby porušení a přivedeno v svobodu slávy synů Božích.“

mohl učinit, protože už od počátku měl řešení. Ve Zjevení je napsané, že Beránek byl zabit už od počátku světa.⁴ Nejdřív byl zabit Beránek, potom byla Země. Haleluja! Jak ubohá stvoření bychom byli, kdyby Bůh nejprve nevymyslel způsob řešení. Skryl se a pak se otočil a předal nám klíč, abychom mohli otevřít dveře řešení. Vzpomínáte si na Křesťana v žaláři zoufalství? (J. Bunyan: Cesta poutníka) Dostal tři věci: meč, štít, helmu a také klíč. Myslím, že byl zlatý. Na něm bylo jenom vzít ten klíč, odemknout dveře a ze žaláře zoufalství uniknout.

Myslím, že to velmi dobře vystihuje naše postavení, v němž se nacházíme. Mnozí z nás jsme v žaláři zoufalství. Možná, že vaše tělesnost není tak silná jako moje. Procházím jednou zoufalou situací za druhou. Ráno vstanu, vlezu do auta, a ono mi nenastartuje. Nakonec se mi podaří ho nastartovat jen proto, abych zjistil, že jsem se o to raději neměl pokoušet. Stejně nejede. Naprosto mě udivuje, jak rychle se věci mění. Někam jedu, auto skvěle šlape, zavřu dveře, vejdu do obchodu, vrátím se zpátky, znovu nastartuji a motor začne škytat. Potom přijedu na farmu. Máme naplánováno, že budeme sázet. Najednou se z ničeho nic přižene bouřka. Táhle svítí sluníčko, tam svítí sluníčko, a tady prší. Jedna zoufalá situace za druhou. Přitom celou dobu držím klíč. Čtu ten příběh nebo ho vidím na videu a říkám: „Klíč, ty hlupáčku, podívej, tady máš klíč.“ On tam sedí, válí se ve svém trápení, vzdává se vší naděje a já si říkám: „Co je mu? Vždyť má ten klíč přímo před očima!“ A přitom jsem to já. To jsem opravdu já.

Ježíš říká: „Budu se za vás modlit k Otci.“ Bůh už to udělal, už je na místě přímluvy za mě. Ne abych byl nějakým zázračným způsobem vysvobozen nebo zázračně uzdraven. Pokud skutečně chci prožít den vítězení, překonávání, pokud opravdu chci prozkoušet svou schopnost vítězit, stačí se jen podívat do účetnictví farmy. Ten účet má k sobě připojený vysavač s motorem o síle pěti set koní. Ani voda se tak rychle nevypařuje... Vždyť mám Ducha Božího! K čemu je Duch svatý? Aby mi spravil auto? Aby dal do pořádku můj bankovní účet? Kdybych byl v církvi, kde vymysleli Ducha svatého, který říká: „Pojmenuj to, a nárokuje si to,“ asi bych pravděpodobně tuto teologii použil. Ale ono by to stejně nefungovalo. Ne pro mě. Protože je daleko vyšší místo, na které nás Bůh volá. Bůh nám dává Ducha svatého, abychom mohli komunikovat.

Chci vám ale něco říct. Jsme jako jednosměrná ulice. Komunikace jde vždycky směrem nahoru: „Ó Bože, jsem v krizi! Strašně trpím v těle.

⁴ Zjevení 13:8 – „Protož klaněti se jí budou všickni, kteříž přebývají na zemi, jichžto jména nejsou napsaná v knihách života Beránka, toho zabitého od počátku světa.“

Trpím ve svojí peněženke. Trpím ve svých vztazích! Bože, nikdo mě nemiluje! Nikdo mi nerozumí!“ Nebo třeba: „Bože, Ty jsi jediný, ke komu mohu přijít, protože Ty jediný mi rozumíš!“ Kdybychom tak na chvíli ztichli, Bůh by řekl: „Ano, já ti opravdu rozumím. Chápeš to naprosto špatně.“ Duch Boží je v nás přítomen proto, aby nám pomohl v komunikaci s Bohem. Mám moc rád 1. Mojžíšovu. Někdo mi říkal, že celá Bible je zapsána v prvních pěti kapitolách. Haleluja! A jenom pro mou tvrdohlavost k tomu musíme mít ještě ostatní knihy. Řekl jsem moji tvrdohlavost, protože vy přece nejste tvrdohlaví. ☺

První Mojžíšova, třetí kapitola, osmý verš. To je poté, co snědli zakázané ovoce. „*A vtom uslyšeli hlas...*“ Toto je velice zajímavý verš. Uslyšeli hlas Hospodina Boha, chodícího. „...*uslyšeli hlas Hospodina Boha chodícího po ráji k větru dennímu; i skryl se Adam a žena jeho před tváří Hospodina Boha u prostřed stromův rajského.*“ Bůh musel ustavit určitý způsob komunikace s lidstvem. Když čtete o Ježíšově životě, překvapí vás, jak velice málo se píše o tom, že by Ježíš mluvil s Bohem. Ale na několika místech v Písmu Ježíš říká, že Bůh mluvil s ním. Říká: „Slova, která já mluvím, jsou slova, která slyším, že můj Otec mluví.“ (Jan 8:26; 12:49; 14:10) Řekl: „Moje myšlenky nejsou moje myšlenky, ale přemýšlím o tom, o čem přemýšlí Otec.“ Takže to neznamena, že by Ježíš nemluvil s Otcem, ale důraz je na tom, že Otec mluvil s Ježíšem. Nejde tolik o to, že člověk mluví s Bohem, ale o to, že Bůh mluví s člověkem.

Jsem přesvědčen, že Bůh je jediný, kdo může vést jednosměrný rozhovor, a přesto to bude plnohodnotná komunikace. Plnohodnotný dialog. Bůh je všemohoucí. Je všudypřítomný. Vševědoucí. Člověk nemá žádnou z těchto vlastností. Takže o čem by mohl s Bohem mluvit, aniž by Bůh o tom nevěděl? Trošku přeháním, aby to bylo jasnější. Účelem komunikace, aspoň jak tomu rozumím, je vzájemné sdílení informací. Budu mluvit s bratrem a řeknu: „Bratře, jak ses dneska měl?“ A on odpoví, že dobře nebo ne tak dobře a nebo průměrně. Řekne mi o různých okolnostech a bude mě tím informovat o věcech, o kterých nevím. Potom se mě zeptá: „A jak ses měl ty?“ Já mu zas řeknu nějakou informaci ohledně mého dne, kterou neznal. Ale Bůh tam byl, když jsem vstal. Prošel se mnou celý den. Až do chvíle, kdy přišel, aby se mnou komunikoval. Takže komunikace, kterou máme s Bohem, je určité navštívení, kdy Bůh vstupuje do našeho bytí a sděluje nám věci o něm samém. Haleluja!

Podívejme se znovu do 14. kapitoly Jana, 16. verš: „*A jáť prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky, Duchu pravdy, jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho, aniž ho zná, ale vy znáte jej, nebť u vás přebývá a v vás bude.*“ Potom říká: „*Neopustímť vás*

sirotků, přijduť k vám.“ Jan 17. kapitola, Ježíš tady znovu mluví o své komunikaci s Otcem. Šestý verš: „*Oznámil jsem jméno tvé lidem, kteréž jsi mi dal z světa. Tvojit' jsou, a mně jsi je dal, a řeč tvou zachovali.*“ Osmý verš: „*Nebo slova, kteráž jsi mi dal, dal jsem jim; a oni přijali, a poznali vpravdě, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že jsi ty mne poslal.*“ Takže zjevení či porozumění Ducha svatého je v tom, že je především nositel pravdy. Ta pravda není o věcech. Možná bych se tady měl zastavit a trochu se vrátit.

Mnohé věci jsou následkem přítomnosti Ducha svatého. Nejsou to zásadní věci, ale spíše vedlejší produkty. Dám vám příklad. Chtěl jsem najít nějaký přirozený, ale dám vám biblický příklad. Dary uzdravování nebo dar prorocství. Slovo poznání. Jaké další ještě? Slovo rozlišení. Slovo moudrosti. To všechno jsou vedlejší produkty. Jsou dány přítomností Ducha svatého, nejsou důvodem toho, proč byl Duch svatý dán. Lidé vybudovali denominace na těchto vedlejších věcech. Jedna z hlavních denominací, letniční církve, je založena na křtu Duchem svatým a mluvení v jazycích. Když přijdete do této církve, možná přijmete spasení a možná budete pokřtěni Duchem svatým. Jsou lidé, kteří jsou pokřtěni Duchem svatým a nějakým způsobem uzdravují. Koupí si stan, vytvoří organizaci a budou jezdit od města k městu a uzdravovat lidi. Byl člověk, který se jmenoval A. A. Allen, který měl služebnost uzdravování. Vybudoval v jižní Kalifornii celé impérium a nazval je Údolím zázraků. Lidé tam byli uzdravováni, vysvobozováni, ale nijak je to neposunulo ve spravedlnosti. Proč? Protože neporozuměli záměru, proč byl dán Duch svatý. Další organizace nesla název Mise Ducha svatého nebo Misie naplněná Duchem svatým či tak podobně. Věřili ve vymítání démonů. V sedmdesátých letech byli velmi populární. Lidé byli pravděpodobně pokřtěni Duchem svatým a potom z nich začali vymítat demony a d'ábly. Když jste přišli do jejich shromáždění, ve dveřích vám dali ručník. Když duch začal plynout, lidé začali zvracet své demony. Některé velké hotely jim později zakázali vstup, protože museli po jejich návštěvě vyměňovat koberec. Ta organizace posléze byla plná hříchů, homosexuality a všemožného úpadku. Proč?

Víte, když použijete něco špatným způsobem, má to následky. Jsem tesař a jako tesař jsem pracoval mnoho let. Mám pořádnou ruční pilu. Není to žádná hračka, co máte doma a říkáte jí pila. Je to pila pro chlapa. Má takový ochranný kryt. Pokud tu pilu neumíte správně používat, začne „kopat“ zpátky proti vám. Když jste tesař a chcete uříznout prkno, nedáte si ho na stůl, abyste měřili, ale jen tak si ho přikleknete a rovnou ho říznete. Už to máte v oku, to zvládnete. Čas od času se proti vám prkno vymrští a praští vás do nohy. Proto na pily dávají ochranný kryt. Ale víte,

my profesionálové ☺ chceme pracovat rychleji, a kryt jen brzdí práci. Takže ho nadzvednete, vrazíte tam hřebík a řežete a řežete. Někdy ti profesionálové přestanou být ostražití, a skončí v nemocnici.

S nástroji, které dává Bůh, je to úplně stejné. Pokud je nepoužíváte správně, tedy způsobem, jakým se mají používat, mohou vás zabít. Jedno hnutí si říkalo Rozlišování duchů. Pokud nejste zakořeněni v pravdě – nemluvím teď o zjevení posledních časů, ale o zakořenění v Boží pravdě – může dojít k tomu, že věci, které dal Bůh, se někde převrátí, pokroučí a mohou vás odvrátit. Znal jsem jednoho člověka, který měl schopnost rozlišovat, a Bůh mu dával slova poznání o lidech a jejich situacích. Ale ten člověk nebyl zakořeněný v Boží realitě ani nepoužíval dar k tomu, aby rozpoznával Boha. Začal ho používat ke svému zisku a prospěchu. Dary nejsou hlavním záměrem, pro který byl Duch dán. Byl znovuzrozený, Duchem Božím naplněný člověk, ale pomalu a jistě se daru, který mu Bůh dal, zmocnil jiný duch a začal si ho používat. Už to nebyl duch rozlišení, ale proměnil se v ducha věštění. Z vnějšího pohledu to vypadalo velice podobně. Vzpomínáte na toho ducha, který šel za apoštolem Pavlem? Říkal: „Hle, tady jsou služebníci evangelia. Poslouchejte tyto muže. To jsou lidé, kteří jsou posláni nejvyšším Bohem.“⁵ Ale nebyl to duch rozlišení, byl to duch věštění. Duch Boží nám není dán proto, abychom mohli rozlišovat, uzdravovat nebo mít slova poznání a prorokovat. Je nám dán, abychom pochopili, kdo je Bůh, co je Bůh a jak Bůh pracuje. Kdybychom využili Ducha svatého, abychom se naučili více o Bohu, nacházeli bychom se na daleko lepším a bezpečnějším místě, než dnes jsme. Haleluja!

Chci říct ještě jednu věc. Čím více s vámi Bůh komunikuje o sobě, tím více zjišťujete, kolik špatného je ve vás. Čím více skrze komunikaci s Bohem zjišťujete, že je ve vás špatné, tím více ve vašem srdci roste touha, abyste byli víc jako Bůh, a méně jací jste. Haleluja! Mysleli jsme si, že nám byl Duch svatý dán, abychom rozeznali chyby lidí, kteří jsou kolem nás. Dnes jsem s někým mluvil o snech. Říkal jsem: Lidé, kterým se zdají sny, bývají často takoví běžci. Jsou jako poslové. Ale všichni lidé, kteří mají sny, chtějí vědět, co ten sen znamená, chtějí mu rozumět. Mnohokrát však sen, který se jim zdá, s nimi nemá nic společného, a do toho, co znamená, jim vůbec nic není. Jediným jejich úkolem je, aby se jim zdál sen a aby ho předali tomu, kdo k němu dostane výklad. Očekává se od nich, že se jim bude zdát sen a oni ho pošlou tomu, kdo s tím má

⁵ Skutky 16:16-17 – „I stalo se, když jsme šli k modlitbě, že děvečka nějaká, mající ducha věštího, potkala se s námi, kteráž veliký užitek přinášela pánům svým budoucích věcí předpovídáním. Ta šedši za Pavlem a za námi, volala, řkuci: Tito lidé jsou služebníci Boha nejvyššího, kteřížto zvěstují nám cestu spasení.“

něco do činění. Má ho třeba vyložit, pochopí, co sen říká a k čemu je to dobré.

Jedna z věcí, které církvi včetně této chybí, jsou projevy darů. Nechci, abyste odsud odešli a přemýšleli nad tím, jaký vlastně máte dar. Pamatuji se na jedno období v církvi, kdy všichni hledali, co je jejich služba. Mám proroctví? Mám službu uzdravování? Mám službu čehokoliv? Všichni se modlili a postili, aby zjistili, co je jejich služba. A přitom jediné, co měli dělat, bylo číst Bibli. Písmo totiž říká, že naše služba je sloužit Bohu. Na prvním místě sloužíme Bohu, Bůh slouží nám, a to, co v nás Bůh činí, slouží těm, kteří jsou kolem nás. Nemá to nic společného s tím, že bych já sloužil vám. Čím více sloužím Bohu, tím více On skrze mě slouží vám. Protože čím více sloužím Bohu a čím více slouží Bůh mě, tím více se měním, a tím více dostáváte Boha, protože tím méně dostáváte mě. ☺ Tak to má fungovat. Pokud sloužíte Bohu, můžete sedět tady ve shromáždění a Slovo a Duch Boží mohou plynout, mohou vanout a mohou se někoho dotknout a z jejich úst může vyjít proroctví, v němž můžeme slyšet Boha. Duch Boží jedná a sestra má vizi. Někdo další má slovo poznání a jiný má svědectví, které to potvrdí. Haleluja! Ale nejprve musím nalézt místo služby Bohu.

Bůh mi dal Ducha svatého. Ne proto, abych mluvil jazyky, abych je mohl vykládat, ale Duch svatý byl dán k mému prospěchu a k tvému prospěchu. Ne abychom byli zajímaví, protože mluvíme zvláštními cizími jazyky, ale je nám dán, abychom se mohli přimlouvat za sebe samé. Amen. Duch svatý je někdo velice osobní pro vás, vám a Bohu. Projev Ducha Božího ve vás je jako otisky prstů. Říká se, že neexistují dva stejné otisky prstů. Můžete cítit Boha. Můžete chutnat Boha. To všechno jsou dary Ducha svatého. Takže když Duch svatý přichází a začne vanout ve vašich shromážděních a začne plynout slovo, povstane bratr a Boží slovo potvrdí.

Měla by mezi námi plynout rozmanitost různých projevů Ducha. Je jich tu mezi námi víc, jenže někteří z vás sedíte na svém Duchu svatém. Chce se zvednout, pohne se, a vy se pohnete taky, ale zase si na něj sednete. Je to, jako byste měli lepidlo na židli anebo hřebíky v botách. Když to děláte, zarmucujete Ducha Božího. Nevíte, co to pro vás anebo pro někoho jiného ve shromáždění přinese. Mnozí z vás ani nevěří tomu, že to je Duch svatý. Doufám, že to nepochopíte špatně, ale já se nemusím bát oklamání. Neříkám, že bych nemohl být oklamán, ale říkám, že se nemusím bát oklamání. Bible říká, že dokonalá láska vyhání všechn strach. Musím věřit, že pokud skutečně, opravdu chci znát Boha, Bůh má vůči mně zodpovědnost a já mám zodpovědnost vůči Bohu. Já musím zůstat ve Slově. Musím zůstat na modlitbě. Musím se postit, modlit, a hledat

Boží tvář. Nejenže si musím zavést jakousi rutinu, ale musím mít zvláštní období, kdy se skutečně v plnosti postím. Ne proto, abych změnil něčí smýšlení, aby věřili, jak věřím já, ale abych byl změněn já, abych skutečně věřil v Boha. Nechci, aby Bůh byl jenom nějakou představou mojí mysli. Nechci, aby Bůh byl pro mě nějaký teoretický nebo intelektuální koncept. Chci chodit s Bohem. Chci Ho slyšet, jak ke mně mluví. Chci cítit přítomnost živého Boha. Chci být jako Jan blízko Božímu srdci. Chci být jako Pavel, rozumět tajemstvím toho, jaký Bůh je. Ne proto, abych měl zjevení a věděl, co se bude dít v budoucnu, ale proto, že chci tuto bytost, které říkáme Bůh, znát. Moje Bible mi říká, že pokud chci znát Boha, Bůh se mi zjeví. Mohu Mu věřit? Mohu Mu důvěřovat? Mohu vložit svůj život, svoji duši, svoje spasení do Jeho rukou a věřit, že mě zachová? Pokud nemohu, tak se musím dostat na místo, kde toho budu schopen.

Ježíš řekl, že nám dá Ducha pravdy. Mám za to, že lidé museli vytrhat z Bible celé stránky nebo je výrazně upravit, aby vůbec mohli věřit některým z věcí, kterým věří. V Bibli je to jasné a zřetelné. Apoštol Pavel řekl: „Blázni, cožpak nevíte, že símě musí padnout do země a zemřít, než je schopné přinést jakékoli ovoce?“ Když vezmu pytel kukuřice, asi 25 kg, můžu tím osít asi čtvrt hektaru. Pokud mám dobrou sklizeň, vynese mi jeden pytel 100 pytlů. Získám stonásobek. Takže jeden pytel kukuřice, který má 25 kg, mi získá 2500 kg kukuřice. To naplní zhruba asi jeden obrovský kontejner na odpadky. A co teprve můžeme zplodit my! O církvi ve Skutcích je psáno, že poté, co byli pokřtěni Duchem svatým, obrátili svět vzhůru nohama. Nebyla to ani celá církev, ale dva muži. Leonard Ravenhill před několika lety řekl něco v tom smyslu, že 260 000 000 křesťanů se prohlašovalo za letniční, za naplněné Duchem svatým. Nevynášejíme nad nimi tvrdý soud, než se sami podíváme do zrcadla. Co se svým Duchem Božím děláte vy? Duch svatý vám není dán proto, aby vyvýšil vaši církev nebo vaši služebnost ani aby vám dal zjevení o poslední době. Duch svatý je vám dán, aby oslavil Otce. Co s tím uděláte? Co uděláte s vaším Duchem svatým?

Bůh vám požehnej.